

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 269/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť R. B., M., zastúpeného advokátom JUDr. M. K., N., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ako aj ostatných orgánov činných v trestnom konaní vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Nitra pod sp. zn. ČVS: ORP-38/OVK-NR-06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. júla 2008 doručená sťažnosť R. B., M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. K., N., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), ako aj ostatných orgánov činných v trestnom konaní

vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Nitra (ďalej len „okresné riaditeľstvo PZ“) pod sp. zn. ČVS: ORP-38/OVK-NR-06.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza:

„Dňa 3. 3. 2008 som si prostredníctvom splnomocneného advokáta JUDr. M. K., advokáta so sídlom N. podal na Generálnu prokuratúru SR sťažnosť, v ktorej som namietal postup krajského prokurátora v Nitre a okresného prokurátora v Nitre v konaní a zároveň som podal oznámenie z podozrenia zo spáchania trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. Uvedenú sťažnosť som zaslal na Generálnu prokuratúru doporučeným listom zo dňa 4. 3. 2008. Generálna prokuratúra ma pripisom zo dňa 12. 3. 2008, ktorá písomnosť mi bola doručená 18. 3. 2008, upovedomila, že moje podanie prijali. Ďalej mi oznámili, že je k vybaveniu potrebné preskúmať k veci sa vzťahujúci spisový materiál apo jeho zadováženi a preskúmaní ma o spôsobe vybavenia podnetu upovedomia. Až 10. 6. 2008 som prijal a bolo mi doručené upovedomenie. (...)

Generálna prokuratúra SR svojim upovedomením zo dňa 26. 5. 2008, ktoré mi bolo doručené 10. 6. 2008 uviedla, že sa stotožnila s vybavením podnetu Krajskou prokuratúrou Nitra a taktiež Okresnou prokuratúrou v Nitre, pričom tieto správne vyhodnotili moju sťažnosť ako podanú po uplynutí zákonnej trojdňovej lehoty, ktorá v tomto prípade plynula od môjho obdržania uznesenia o prerušení trestného stíhania, ktoré bolo doručované môjmu splnomocnencovi JUDr. K. GP SR uvádza, že lehota na podanie sťažnosti plynula od doručenia uznesenia môjmu splnomocnencovi a skutočnosť, že uznesenie bolo doručované aj priamo mne a sťažnosť by bola potom podaná v lehote plynúcej od tohto doručovania nie je dôvodom na jej vyhodnotenie ako podanej v lehote, pretože sťažnosť z 10. 9. 2007 bola podaná splnomocnencom JUDr. K. a jemu uplynula lehota na jej podanie 6. 9. 2007.

Uvedený argument GP nie je správny, nakoľko lehota plynie tak mne ako priamo poškodenému, ako aj môjmu splnomocnenému zástupcovi a keď raz dám do spisu splnomocnenie ako poškodený, že ma bude ako poškodeného v konaní zastupovať advokát, všetky úkony, ktoré robí v mojom mene a preto aj podal sťažnosť v mojom mene v lehote, ktorú mi zákon priznáva a to v troch dňoch od doručenia uznesenia o prerušení konania. Môj splnomocnený zástupca vedel od vyšetrovateľa, že sa bude uznesenie doručovať tak

jemu ako aj mne a preto sme podali sťažnosť v mojej lehote, ktorá plynula po doručení uznesenia mne. Ja odkedy mám v spise splnomocneného zástupcu nemám prečo podávať sám sťažnosti, ale mám práve na to splnomocneného zástupcu, ktorý podania podáva v mojom mene. Teda sťažnosť som podal ja prostredníctvom môjho splnomocneného zástupcu a preto bola podaná včas a riadne. Z uvedeného vyplýva, že o mojej sťažnosti mali riadne rozhodovať a nie ju zamietnuť ako oneskorene podanú.“

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu, pritom uvádza ale čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a z hľadiska identifikácie orgánu, ktorý mal porušiť ním označené základné právo, označil generálnu prokuratúru (bez bližšej konkretizácie konania), ako aj ostatné orgány činné v trestnom konaní vedenom okresným riaditeľstvom PZ pod sp. zn. ČVS: ORP-38/OVK-NR-06.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom,

neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, t. j., ktoré označenie základné právo alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, označenia práva napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, proti komu sťažnosť smeruje, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. K návrhu sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom s výslovným uvedením, že sa udeľuje na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ako aj kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania (okrem prípadov výslovne uvedených v zákone o ústavnom súde).

Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu, aj keď porušenia jeho základného práva sa mal dopustiť orgán inej právnej ochrany. Odvoláva sa pritom nie na čl. 46 ústavy, ale na čl. 48 ods. 2 ústavy bez toho, aby uviedol skutočnosti, ktoré zakladajú príčinnú súvislosť medzi základným právom upraveným v čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého porušenie sa namieta, a postupom generálnej prokuratúry, ako aj medzi základným právom na súdnu ochranu a postupom generálnej prokuratúry, ale aj iných orgánov činných v označenom trestnom konaní.

Sťažovateľ uvádza, že namietaného porušenia jeho základného práva sa mala dopustiť generálna prokuratúra svojím postupom, ktorý však presne neoznačil, rovnako ako neformuloval návrh na rozhodnutie (akého rozhodnutia sa domáha) ani neuviedol navrhované dôkazy. Taktiež nepripojil k sťažnosti kópiu upovedomenia generálnej prokuratúry z 26. mája 2008 doručenú mu 10. júna 2008, ktorou malo dôjsť k porušeniu

jeho základného práva. Rovnako absentuje odôvodnenie namietaného porušenia jeho základného práva inými orgánmi činnými v označenom trestnom konaní.

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť nemá zákonom predpísané náležitosti napriek tomu, že sťažovateľ je v konaní zastúpený advokátom.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05).

Nedostatok zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti sťažovateľa boli dôvodom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie ústavný súd sťažovateľa na odstránenie nedostatkov sťažnosti nevyzýval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2008